

Dosarul nr. 2rac-171/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Central (jud. D. Băbălău)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, M. Anton, I. Cotruță)

DECIZIE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Victor Burduh
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată
„Alvictrans Exim”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Alvictrans Exim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Fambur -
Prim” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Fambur - Prim”,
casată integral hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătoria Chișinău sediul
Central și emisă o nouă hotărârea, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 19 mai 2017, SRL „Alvictrans Exim” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Fambur - Prim” cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat între SRL „Alvictrans Exim” și SRL „Fambur
- Prim” au existat relații economice.

Astfel, în baza contractului de transport din 23 septembrie 2016,
SRL „Fambur - Prim” și-a asumat obligația de a transporta marfa din Polonia în
Republica Moldova în termen de 96 de ore din momentul încărcării mărfii în
mijlocul de transport.

La 28 septembrie 2016, marfa în valoare totală de 60752,16 de euro a fost
preluată și încărcată în mijlocul de transport cu n/î XXXXX reflectat și în invoce din
28 septembrie 2016, care a fost completat la preluarea mărfii de la depozitul
companiei Instanta Sp. O. O. din Polonia.

Ca urmare, camionul a pornit către punctul vamal pentru realizarea exportului, însă din motive necunoscute căraușul a dispărut împreună cu marfa pe care o transporta.

Având în vedere prevederile art. 1011 alin. (1) Cod civil, în situația creată a invocat prezumția pierderii încărcăturii.

La 5 aprilie 2017, pârâtul a recepționat reclamația expediată în adresa sa cu privire la achitarea contravalorii mărfii pierdute sau care nu a fost livrată la destinație conform contractului de transport.

Astfel, pârâtul nu respectă intenționat prevederile contractuale și termenul acordat prin pretenția din 5 aprilie 2015 de achitare a datoriei, eschivându-se sub orice pretext de respectarea contractului și onorarea obligațiilor contractuale.

Cu referire la prevederile art. 514, 572 alin. (2) și 1389 Cod civil, a conchis că pârâtul nu și-a onorat obligațiile față de SRL „Alvictrans Exim”.

Ținând cont de faptul că pârâtul intenționat se eschivează de la achitarea serviciilor acordate de SRL „Alvictrans Exim”, cauzându-i în acest mod un prejudiciu, deoarece a fost mizat pe aceste mijloace financiare pentru achitarea salariilor angajaților, onorarea obligațiilor față de bugetul de stat și alte cheltuieli aferente pe care le suportă o întreprindere zi de zi pentru o bună funcționare, astfel fiind nevoie ca ulterior să contracteze un credit pentru a nu întârzia onorarea obligațiilor față de creditorii săi.

A accentuat că datoria formată de pârât este una considerabilă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 514, 572, 666, 668, 994, 1011 Cod civil, art. 38, 166, 167, 174, 175 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la SRL „Fambur - Prim” în beneficiul SRL „Alvictrans Exim” a datoriei în mărime de 60752,16 de euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 20 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, a fost atrasă SA „JLC” în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantei SRL „Alvictrans Exim”.

Prin hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată de la SRL „Fambur - Prim” în beneficiul SRL „Alvictrans Exim” datoria în sumă de 60752,16 de euro conform cursului BNM la data executării hotărârii și taxa de stat în mărime de 37463,89 de lei.

Prin decizia din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Fambur - Prim”, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărârea, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 28 februarie 2019, SRL „Alvictrans Exim” a declarat recurs împotriva deciziei din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o nefondată în fapt și în drept.

A obiectat că instanța de apel a dat apreciere eronată normelor procesuale și în special, a prevederilor art. 60 și 167 CPC, a interpretat eronat prevederile instituției neexecutării obligațiilor ce rezultă din contractul de transport și urma să aplice normele materiale din speță ce țin de neexecutarea contractului de transport dintre părți.

A subliniat că acțiunea înaintată a fost pusă pe rol de către prima instanță ca acțiune cu privire la încasarea datoriei, astfel, rezultă că instanța a reieșit din circumstanțele de drept invocate de SRL „Alvictrans Exim” ce țin de neexecutarea unor obligații ce rezultă din contractul de transport.

Totodată, pe parcursul procesului a fost înaintată referința cu contraargumentele intimatului care a invocat că nu și-a executat obligațiile ce rezultă din contractul de transport.

Prin urmare, logica absurdă a instanței de apel ar fi fost aplicabilă dacă instanța admitea acțiunea invocând îmbogățirea fără justă cauză ca temei de admitere, or, prima instanță a aplicat normele materiale invocate la rubrica circumstanțe de drept pe care SRL „Alvictrans Exim” și-a întemeiat acțiunea.

Având în vedere prevederile pct. 15 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la actele judecătorului în faza intentării procesului civil și pregătirii pricinii pentru dezbaterile judiciare, a precizat că SRL „Alvictrans Exim” a invocat la rubrica circumstanțe de drept instituția neexecutării obligațiilor și în special, a celor ce rezultă dintr-un contract de transport.

A evidențiat că prin acțiunile sale instanța de apel i-a lezat dreptul de acces la justiție care este un element indispensabil al unui proces echitabil.

Astfel, sunt neîntemeiate și fără temei juridic argumentele indicate în decizia contestată, deoarece acțiunea a fost întemeiată primordial în baza art. 8, 514, 572, 666, 668, 994, 1011 Cod civil și nicidecum în baza art. 1389 alin. (1) Cod civil, după cum a menționat instanța de apel.

Prin urmare, instanța de apel a exclus în mod unipersonal temeiurile de drept pe care a fost întemeiată cererea de chemare în judecată și hotărârea primei instanțe și a citit doar un articol care a fost indicat în motivele de fapt a cererii.

Instanța de apel nu a dat o apreciere corectă și a exclus prevederile legale invocate ca temei de drept în cererea de chemare în judecată.

A accentuat că SRL „Fambur - Prim” are dreptul să înainteze o acțiune împotriva OOO „Фаворит” pentru încasarea sumei mărfii pierdute de către aceasta.

Instanța de apel prematur a stabilit și a luat ca temei primordial indicarea prevederilor art. 1389 alin. (1) Cod civil, care au fost indicate în coraport cu celelalte articole asupra cărora instanța de apel nu s-a expus și a dat o apreciere proprie și din oficiu în interpretarea prevederilor ce țin de îmbogățirea fără justă cauză.

La caz, SRL „Fambur - Prim” prin neonorarea obligațiilor contractuale față de SRL „Alvictrans Exim” și neachitarea mărfii pierdute pe care s-a obligat să o transporte, nu este o economie realizată de către SRL „Fambur - Prim” în raport cu SRL „Alvictrans Exim”, or, încasarea de la OOO „Фаворит” a sumei pentru marfa pierdută și neachitarea către SRL „Alvictrans Exim” de asemenea este o economie.

Deci, acest drept al SRL „Fambur - Prim” de a se adresa către ООО „Фаворит”, prima îl are la moment și poate oricând să se folosească de el.

Însăși economia realizată de SRL „Fambur - Prim” reprezintă o majorare a patrimoniului acesteia atunci când trebuia să suporte anumite cheltuieli, însă aceasta nu s-a produs fie din considerentul că au fost suportate de o altă persoană, fie că nu au fost achitate în general.

A reținut că instanța, contrar prevederilor art. 373 CPC, judecând apelul a trecut în mod superficial circumstanțele pricinii și nu s-a expus pe marginea susținerilor SRL „Fambur - Prim”, nu a examinat legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul.

La fel, au fost lăsate fără argumentare și verificare probele anexate la materialele cauzei, cât și argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și hotărârea primei instanțe și anume, că cererea nu a fost întemeiată numai pe dispozițiile art. 1389 alin. (1) Cod civil după cum a invocat instanța de apel.

În concluzie, a evidențiat că instanța de apel, contrar prevederilor art. 239 și 241 alin. (5) CPC, a judecat pricina superficial, astfel că respingând acțiunea integral instanța nu a combătut cele invocate de SRL „Alvictrans Exim” în acțiune, cât și concluziile din hotărârea primei instanțe, limitându-se la o motivare extrem de selectivă și omițând de a da apreciere probelor aduse în susținerea pretențiilor invocate la caz.

La 17 aprilie 2019, SRL „Fambur - Prim” a depus referință la recursul declarat de SRL „Alvictrans Exim”, solicitând considerarea acestuia inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 februarie 2019 împotriva deciziei din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

După cum rezultă din actele cauzei, SC „Alvictrans Exim” SRL înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Fambur-Prim”, a solicitat încasarea datoriei în mărime de 60 752,16 euro în temeiul contractului de transport din 23 septembrie 2016.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, prin hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a ajuns la concluzia admiterii

acțiunii și încasării de la SRL „Fambur-Prim” în beneficiul SC „Alvictrans Exim” SRL a datoriei în sumă de 60 752,16 euro.

Judecând apelul declarat de către SRL „Fambur-Prim”, prin decizia din 6 februarie 2019, Curtea de Apel Chișinău a casat hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central și a emis o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel a conchis că în cadrul examinării cauzei nu a fost dovedită îmbogățirea fără justă cauză a SRL „Fambur-Prim” invocată în cererea de chemare în judecată de către reclamantă. În acest sens a statuat că prima instanță, cu derogare de la prevederile legale, motivându-și soluția pe prevederile normelor de drept referitoare la contractul internațional de mărfuri, a modificat din oficiu temeiul acțiunii.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii.

Astfel, instanța de recurs reține că în cazul speței, susținerile reclamantei din acțiune cu referire la îmbogățirea fără justă cauză, au un caracter subsidiar, în sensul că acestea nu pot fi luate la bază, având în vedere că pretențiile din acțiune izvorăsc dintr-un contract de transport prin care părțile și-au asumat anumite obligații, ca temei de înaintare a prezentei acțiuni fiind invocate inclusiv prevederile art. 8, 514, 572, 666, 668, 994, 1011 Cod civil.

În acest context se va reține că, în baza contractului de comerț extern de vânzare-cumpărare nr. 1 din 7 iulie 2011, Compania „Instanta Sp.z.o.o.”, în calitate de vânzător s-a obligat să vândă cumpărătorului SA „JLC” marfă – cafea de marcă INTENSO, BON AROMA și GOLD EXCELLENT (f. d. 64-67).

La caz se mai constată că SA „JLC”, având încheiat cu SC „Alvictrans Exim” SRL contractul de expediție internațional de transport nr. 972/09 din 27 octombrie 2009, ca obiect fiind reglementarea relațiilor părților contractante privind organizarea transportului auto internațional de mărfuri, la 23 septembrie 2016 SA „JLC” a încheiat cu SC „Alvictrans Exim” SRL și contractul de transport a mărfii – cafea în cantitate de 20,5 tone de la expeditorul Compania „Instanta Sp.z.o.o.”, data încărcării fiind indicată 27 septembrie 2016 și adresa de încărcare a mărfii – str. Kawowa 3, 44-240 Zory, Poland (f. d. 70-73, 53).

Materialele dosarului atestă și faptul că întru executarea contractului de transport din 23 septembrie 2016 încheiat cu SA „JLC”, SC „Alvictrans Exim” SRL în aceeași zi - 23 septembrie 2016, a semnat cu SRL „Fambur-Prim” contractul-comandă de transport, prin care ultima s-a obligat să transporte cafea, în cantitate de 20,5 tone, din Polonia în Republica Moldova, Chișinău, data preluării încărcăturii fiind stabilită pentru 27 septembrie 2016 cu adresa de încărcare a mărfii str. Kawowa 3, 44-240 Zory, Poland (f. d. 7).

Drept urmare, este indubitabil că odată cu semnarea contractului-comandă susmenționat, între SRL „Fambur-Prim” și SC „Alvictrans Exim” SRL, au apărut

raporturi juridice contractuale, astfel că, SRL „Fambur-Prim” semnând contractul în calitate de transportator și-a asumat obligația de a prelua marfa de la Compania „Instanta Sp.z.o.o.” din Polonia și a transporta în Republica Moldova cu mijlocul de transport nr. de înmatriculare XXXXX, șoferul Viktor Mezencev.

Or, contractul-comandă de transport încheiat la 23 septembrie 2016, este semnat și ștampilat în mod corespunzător de ambele părți, fiind cert că SRL „Fambur-Prim”, asumându-și obligațiile de transportator, a convenit și asupra clauzei cu privire la răspunderea pentru mărfă pe tot parcursul transportării acesteia (pct. 3 al contractului).

Distinct de aceste constatări, este cert că prezentei cauze sunt prevederile art. 514 Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, care indică că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, cât și a art. 572 alin. (2) Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, care stipulează că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 980 alin. (1) Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, prin contractul de transport, o parte (căraș, transportator) se obligă față de cealaltă parte (pasager sau client) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte încărcătura la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

La fel, potrivit pct. 13 din Regulamentul transporturilor auto de mărfuri din 9 decembrie 1999, aprobat de Ministerul Transporturilor și Comunicațiilor, conform contractului de transportare a mărfurilor agentul transportator se obligă să transporte mărfurile încredințate de expeditorul de mărfuri în punctul de destinație și să le transmită destinatarului mărfurilor indicat în factura de expediție, iar expeditorul de mărfuri sau alt agent economic sau cetățean confirmați prin contract de transportare se obligă să achite plata stabilită pentru transportarea mărfurilor.

Prin prisma acestor prevederi legale, la caz se constată că încărcarea mărfii de către expeditor a avut loc la data de 28 septembrie 2016 în mijlocul de transport XXXXX, însă marfa nu a ajuns la locul de destinație, situație ce a dus la neexecutarea contractului încheiat între SC „Alvictrans Exim” SRL și SRL „Fambur-Prim”, ca urmare și a contractului încheiat între SC „Alvictrans Exim” SRL cu SA „JLC”.

Prin răspunsul eliberat la pretenția înaintată de SC „Alvictrans Exim”, SRL „Fambur-Prim” a susținut că contractul de transport din 23 septembrie 2016 încheiat cu SC „Alvictrans Exim” SRL nu a fost executat, deoarece mijlocul de transport cu care urma a fi transportată încărcătura nu s-a prezentat la locul de încărcare a mărfii, Polonia, Zory, str. Kawowa, 3.

În același timp se constată că aceeași SRL „Fambur-Prim” a adresat Administrației Ministerului Afacerilor Interne or. Breansc o cerere prin care a menționat că la data de 22 septembrie 2016 SRL „Fambur-Prim” a încheiat cu SRL „ФАБОПИТ”, înregistrat cu sediul în or. Breansc, str. Duki, 62, of. 4, contractul de transport a mărfii (cafea) pe ruta Polonia (Zory) – Moldova (Chișinău), iar la data de 27 septembrie 2016 mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare

indicat în contractul-comandă, a fost adus pentru încărcarea mărfii. La 28 septembrie 2016 marfa a fost încărcată, fapt confirmat de C.M.R, după care mijlocul de transport a fost îndreptat spre devamare, însă la punctul de control vamal nu s-a prezentat (f. d. 39-40).

Ca consecință, se atestă că SRL „Fambur-Prim” a încheiat la 22 septembrie 2016 cu SRL „ФАВОРИТ” un contract de transport internațional privind transportarea mărfii pe ruta Polonia-Moldova cu mijlocul de transport XXXXX, șoferul Victor Mezencev, încărcarea mărfii fiind stabilită pentru data de 27 septembrie 2016 și locul încărcării – Zory, str. Prezemyslowa, 12 (f. d. 42).

Iar faptul primirii mărfii de către SRL „FAVORIT” cu mijlocul de transport XXXXX se confirmă prin scrisoarea de trăsură C.M.R. a încărcăturii livrate de către Compania „Instanta Sp.z.o.o.” către SA „JLC”, la rubrica cărauș fiind indicat SRL „Limited Liability Company FAVORIT”, precum și prin factura de export nr. (S) FSE-306/16/E din 28 septembrie 2016, care la fel atestă încărcarea, la data de 28 septembrie 2016 a mărfii – cafea în sumă totală de 60 752,16 euro de către expeditorul Compania „Instanta Sp.z.o.o.” în adresa cumpărătorului SRL „JLC” (f. d. 59, 56-57).

Conform art. 1007 alin. (1) Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, căraușul răspunde pentru distrugerea, pierderea totală sau parțială ori pentru deteriorarea încărcăturii în măsura în care distrugerea, pierderea sau deteriorarea a avut loc între momentul preluării și cel al livrării, precum și pentru depășirea termenului de livrare. Căraușul este ținut, de asemenea, să repare prejudiciul cauzat prin neexecutarea altor obligații contractuale. Mărimea pretenției de despăgubire poate fi limitată prin contract.

Potrivit art. 17 a Convenției relative la contractul de transport internațional al mărfurilor pe șosele (C.M.R.) din 19 mai 1956, încheiată la Geneva, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1318 din 2 martie 1993, transportatorul este răspunzător pentru pierderea totală sau parțială sau pentru avariere, produse între momentul primirii mărfii și cel al eliberării acesteia, cât și pentru întârzierea în eliberare.

Raportând la caz aceste prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ca întemeiată concluzia primei instanțe precum că SRL „Fambur-Prim” poartă răspunderea totală de neexecutarea contractului de transport a mărfii – cafea în cantitate de 20,5 tone din Polonia.

Or, în cazul din speță, SC „Alvictrans Exim” a avut relații contractuale de transport a mărfii – cafea în sumă totală de 60 752,16 euro de la Compania „Instanta Sp.z.o.o.” Polonia către SA „JLC” Moldova cu SRL „Fambur-Prim” în baza contractului-comandă de transport din 23 septembrie 2016, SRL „Fambur-Prim” asumându-și toată răspunderea pentru marfa dată, inclusiv și în timpul transportării acesteia.

Odată ce marfa a fost încărcată în corespundere cu clauzele contractuale din 23 septembrie 2016, însă nu a ajuns la destinație, SRL „Fambur-Prim” poartă

răspundere față de SC „Alvictrans Exim” SRL în baza contractului dat cât și a dispozițiilor legale sus menționate.

Astfel fiind, SRL „Fambur-Prim” nu poate invoca drept exonerare de răspundere contractuală faptul contractării cu un terț pentru îndeplinirea propriei obligații.

Mai cu seamă că prin reclamația nr. 433 din 20 octombrie 2016 SA „JLC” a solicitat SC „Alvictrans Exim” SRL repararea prejudiciului în mărime de 60 752,16 euro, în temeiul prevederilor art. 1007 Cod civil, ca urmare, la 20 octombrie 2016 fiind încheiată tranzacția de împăcare între SA „JLC” și SC „Alvictrans Exim” SRL, în temeiul căreia pretenția în sumă de 1 334 415,12 lei a fost stinsă (f. d. 43-50).

Iar potrivit ordinului de plată nr. 333 din 31 octombrie 2016 SA „JLC” a achitat în beneficiul Companiei „Instanta Sp.z.o.o.” suma de 60 752,16 euro pentru cafea, în temeiul contractului nr. 1 din 7 iulie 2011 (f. d. 69).

Sub aspectul celor relatate se atestă corectitudinea concluziei primei instanțe cu privire la încasarea de la SRL „Fambur-Prim” în beneficiul SC „Alvictrans Exim” SRL a sumei prejudiciului de 60 752,16 euro în temeiul contractului-comandă de transport din 23 septembrie 2016.

Or, instanța de apel a examinat cauza în mod superficial, limitându-se și axându-se la constatarea lipsei probării îmbogățirii fără justă cauză a SRL „Fambur-Prim”, fără a da o apreciere corespunzătoare pretențiilor SRL „Alvictrans Exim” prin prisma art. 8, 514, 572, 666, 668, 994, 1011 Cod civil, invocate în cererea de chemare în judecată și susținute pe tot parcursul examinării cauzei în fond, astfel fiind incontestabil că temeiul acțiunii de fapt rezultă din obligațiile contractuale.

În raport cu cele mai sus reținute, instanța de recurs constată temeinicia hotărârii primei instanțe, prin urmare netemeinicia deciziei instanței de apel.

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Alvictrans Exim”.

Se casează integral decizia din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Alvictrans Exim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Fambur - Prim” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Victor Burduh

Ala Cobăneanu